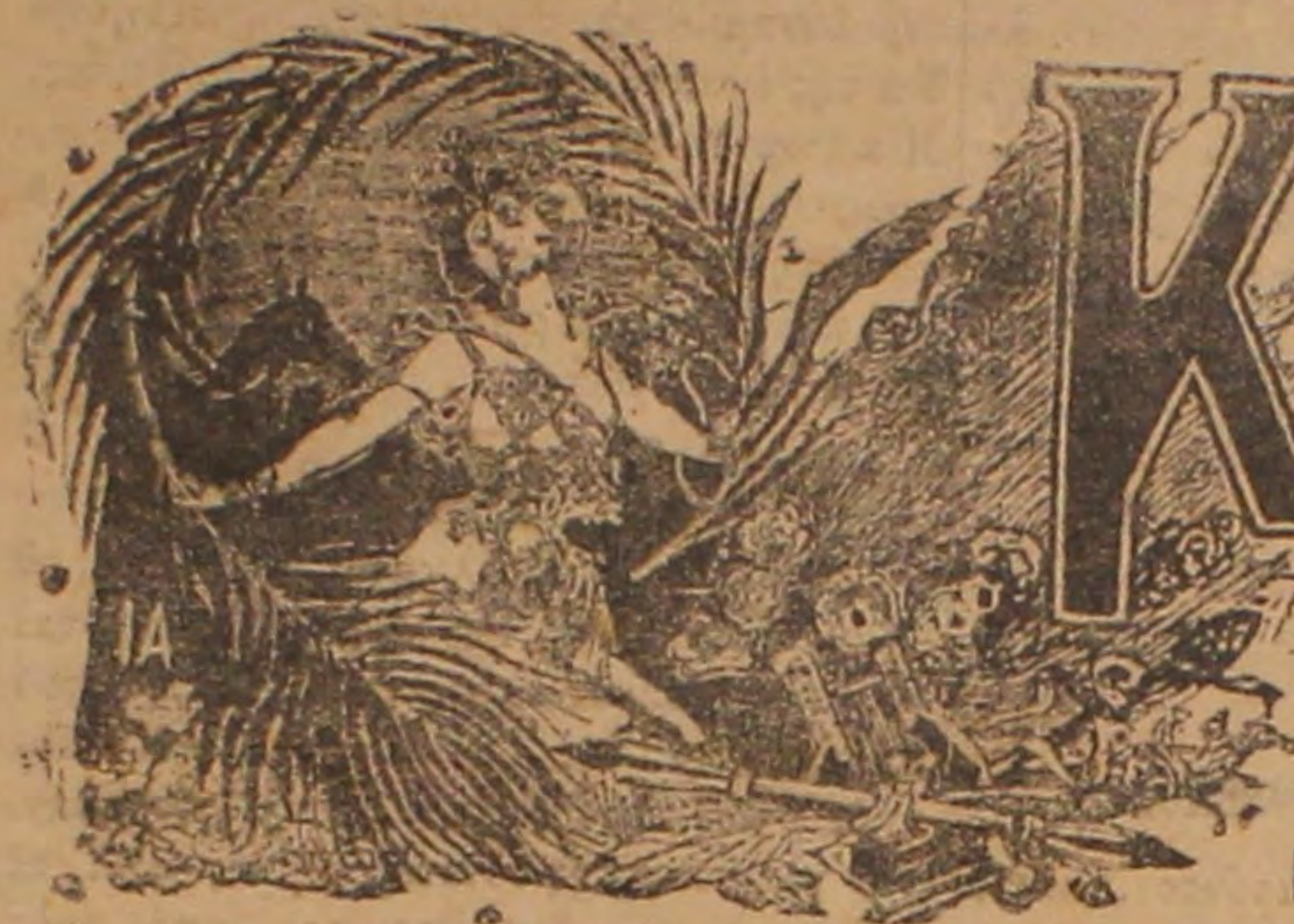

ΚΡΑΥΓΗ

ΤΟΥ ΕΚΠΗΝΕΟΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΥΠΟ Μ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑΙ Δραχ. 3

ΕΞΑΜΗΝΟΙ » 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Φραγ. 10

» 6

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός 'Αγίου 'Ανδρέου
έναντι ομώνυμου Ναού

Ο ΙΤΑΛΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΑ ΚΡΑΤΗ.-Ο ΙΘ. ΚΑΙ Κ. ΑΙΩΝ

Ὅπως ἐκτυλίσσεται ὁ Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος δὲν παρέχει εἰς τοὺς θεατὰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν φρικαλεότητα τῶν πολέμων τοῦ Γαλλογερμανικοῦ, τοῦ σινοτουρκικοῦ, τοῦ Ρωσοϊαπωνικοῦ. Πόλεμος ἐντοπισμένος εἰς τὰς παραλίας τῆς Ἀφρικῆς, διεξαγόμενος διὰ συμπλοκῶν καὶ μικρῶν βομβαρδισμῶν φρουρίων, δὲν κινεῖ ἀκόμη τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τῶν λαῶν, τὸ ὅποιον διήγειρον οἱ προηγούμενοι πόλεμοι, οὓς ἐμνημονεύσαμεν. Δὲν παρέχει καὶ τὸ θέαμα, τὸ ὅποιον ἐπαρουσίασαν οἱ πόλεμοι οἱ ἐτι προγενέστεροι, τοῦ Κριμαϊκοῦ, τοῦ Αὐστρογαλλοϊταλικοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἰταλίας, τοῦ Αὐστροπρωσσοδανικοῦ καὶ τοῦ Αὐστροπρωσσοῦ. Ὁ βομβαρδισμὸς μίᾳς Σεβαστοπόλεως καὶ τοῦ Πύργου Μαλακῶφ, ἢ Σολφερίνον, μίᾳ Σαδῶδα καὶ μίᾳ ναυμαχία τῆς Λίσσης, δὲν φαίνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον. Οἱ πόλεμοι αὗτοί ἦσαν πόλεμοι γιγάντων καθ' οὓς αἱ συγκρούσεις ἐλάμβανον τὴν φρικώδη μεγαλειότητα τῶν τρομερωτέρων ἡφαιστειωδῶν ἐκρήξεων καὶ τῶν τεκτονικῶν σεισμῶν. Ὁ Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος ὁμοιάζει τὰς συρράξεις τῶν μικρῶν Κρατῶν καὶ τὰς συμπλοκὰς τῶν ἀτάκτων σωμάτων. Τὴν ναυμαχίαν περὶ τὴν Πρέβεζαν, καθ' ἣν ἐκινή ἐν μικρῶν πλοίων καὶ ἑτερον ἐβυθίσθη, καλοῦμεν καταχρηστικῶς ναυμαχίαν, διότι οἱ ἀνταποκρίται τοῦ τύπου δὲν ἐπολυπραγμονεύσαν διὰ τὸν ἀκριβῆ χαρακτήρισμόν. Ἡ ἀπόβασις τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Τρίπολιν, τὴν Βεγγάζην καὶ τὸ Τομπρούκ δὲν προδίδει πολέμικὴν δόξαν. Εἶναι μία παιδιὰ μεταξὺ τῶν ὁμοίων

τῶν ἐγχειρήσεων.

Ὁ πόλεμος οὗτος θὰ ἐξακολουθήσῃ τόσον μικρὸς χωρὶς νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ναυτικὴν τέχνην, οὔτε μὲν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν μεγαλοφυΐαν, οὔτε τὸν ἥρωισμόν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους αἱ περιπέτειαι τῶν πολέμων ἀνασύρουν ἐκ τῆς ἀφανείας διὰ νὰ τοὺς κατατάξουν ὡς μάρτυρας εἰς τὸ πάνθεον τῆς ἱστορίας.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΘΑ ΛΗΞΗ ΤΑΧΕΩΣ ἢ ΘΑ ΕΠΕΚΤΑΘῃ;

Παρὰ τὸ περιορισμένον τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν κινήσεων αἱ φόβοι περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ πολέμου μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων Κρατῶν, καὶ τοὺς λαοὺς καὶ τὰς Κυβερνήσεις κρατοῦσιν εἰς μετέωρον κατάστασιν.

Ἀνησυχῶς προβλέπουν τὸ ἀγνωστον. Παρ' ὅλας τὰς συμμαχίας καὶ τὰς διεθνεῖς φιλίας τὸ ἐγχείρημα τῆς Ἰταλίας δὲν τὸ ἀπεδέχθησαν αἱ Δυνάμεις μετὰ εὐμενείας. Μία ἀπαρέσκεια διαφαίνεται πανταχοῦ καθὼς κρυπτομένη ὑπὸ τὰ συνήθη διπλωματικὰ προσχήματα. Αἱ Δυνάμεις θεωροῦν ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς καὶ τῶν προσαρτήσεων τῶν Ἀσιατικῶν καὶ Ἀφρικανικῶν χωρῶν εἰς ἐκεῖνα τὰ Κράτη, τὰ ὅποια ἀπὸ πολλοῦ ἐφαρμόζουν τὴν τακτικὴν ταύτην. Ἡ Γαλλία ἔχει τὰς ἀκτίσεις τῆς ἐν Ἀσίᾳ, τὸ Τολκίνον, τὸ Ἀνάμ. Ἐν Ἀφρικῇ τὸ Ἀλγέριον, τὴν Τόνιδα, τὸ Μαρόκον, τὴν Γουινέαν, τὴν Δαχομήνην. Ἡ Ἀγγλία τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν. Ἡ Γερμανία εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικὴν καὶ ἤδη ζητεῖ νὰ ἐγκτα-

σταθῇ εἰς τὴν Δυτικὴν. Ἡ Αὐστρία ἔχει τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἑρζεγοβίνην μετὰ τοὺς πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ Ρωσία εἶχε τὴν Ματζουρίαν τῆς καὶ βλέπει πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἡ Ἰταλία συντελέσασα τὴν ἐνότητά της ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς. Δὲν ἠδύνατο νὰ μένῃ περιορισμένη σαρβόνοσα μόνον τὴν αὐλὴν τῆς καὶ φροντίζουσα περὶ τῆς ναυ-

Ἐπρεπε καὶ δικαίως νὰ ἔχῃ τὰς ἀκτίσεις της. Μήπως δὲν εἶναι Δύναμις μεγάλη; Μήπως δὲν εἶναι παράγων ἰσχυρὸς εἰς τὸ σύμπλεγμα τῆς Εὐρώπης; Ἡ νεωτέρα πολιτικὴ καὶ οἱ φυσικοὶ νόμοι τῇ ἐπέβαλον νὰ σκεφθῇ, ὡς σκέπτονται αἱ συνάδελφοί της Κυβερνήσεις. Ἀπέβλεψεν ἐπομένως καὶ εὐλόγως πρὸς τὴν Τριπολίτιδα.

Τοῦτο ἀπήρσεν εἰς τὰς Δυνάμεις, αἵτινες κατέχουν τὸ μονοπώλιον τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς. Πῶς; Νὰ εἰσέλθῃ καὶ ἄλλος μεριδιοῦχος εἰς τὸ μονοπώλιον τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς, τὸ ἐθεώρησαν βαρύν. Ἡ κοσμοκρατορία κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, τῆς Ρώμης καὶ τοῦ Μ. Ναπολέοντος εἶναι σήμερον ὄνειρον. Ἀλλὰ καὶ πάλιν νὰ πληθύνωνται οἱ μεριδιοῦχοι καὶ οἱ ὑποψήφιοι εἰς τὴν κοσμοκρατορίαν εἶναι γεγονός δις ἀρκεστον.

Ἰδοὺ διατὶ ὁ τύπος τῶν προνομιούχων Κρατῶν ἐξηγέρθη ἀπροκαλύπτως κατὰ τῆς Ἰταλίας, ἣ δὲ ἐπίσημος γλώσσα αὐτῶν τούτων τῶν Κρατῶν καὶ αὐτῶν τῶν συμμάχων ἔλαβε τὴν μορφήν τῆς Πυθίας, ἡξείας, ἀφίξεις. Οὐ θνήσκες ἐν πολέμῳ. Ἡξείας, ἀφίξεις οὐ. Θνήσκες ἐν πολέμῳ.

Θὰ περιρρίψουν ἐκ τούτου τὸν πόλεμον φοβούμενοι τὸ ἀγνωστον, καὶ θὰ ἐξαναγκάσουν τὴν Τουρκίαν εἰς ἐγκώρησιν τῆς Τριπολίτιδος ἢ θὰ ἀφήσουν τὰ πράγματα βαδίζοντα τὴν τροχίαν τοῦ ἀγνώστου; Ἰδοὺ ἕνας φόβος ἐπεκτάσεως τοῦ

πολέμου μεταξύ των εμπολέμων και της γενικεύσεως του μεταξύ των προνομισμένων της κοσμοκρατορίας Κρατών.

Η ΡΩΣΙΑ & Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Η μόνη Δύναμις, η οποία έχει συμφέρον του πολέμου την παράτασιν και εις του νερού το θόλωμα, είναι η Ρωσία. Από του Κριμαϊκού πολέμου και αντεπέναν αὐτῇ είναι ἡ τακτική της, νὰ ἐπωφελεῖται ὅλων των συγκρούσεων εἴτε των διεγειρομένων ἄνευ αὐτῆς, εἴτε των διενεργουμένων ὑπ' αὐτῆς δι' ἄλλων Κρατῶν. Ἐν τηλεγράφημα καὶ ἀλλῆθες ἂν δὲν εἶναι, προδίδει ὅμως τὴν πραγματικὴν τῆς Ρωσίας πολιτικὴν.

Ἡ Ρωσία, λέγει, προτίθεται νὰ προτείνῃ τὴν ἐλευθέραν διόδον τοῦ Βοσπόρου καὶ των Δαρδανελίων. Ἰδοὺ τὸ δυνεῖν της ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μ. Πέτρου, τὸ ὅποιον διέλυσε ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος. Καὶ δὲν διέλυσε μόνον τὸ δυνεῖν τῆς ἐλευθέρας διόδου των στενῶν εἰς τὰ πολεμικὰ πλοία, ἀλλὰ τὴ ἀφῆρεσε καὶ τὸ δικαίωμα τῆς κατασκευῆς πολεμικῶν πλοίων ἐντὸς τῆς Μαύρης θαλάσσης.

Ἀλλὰ ὁ ἐξευτελιστικὸς οὗτος ὅρος δὲν τὴν ἀπεθάρρυνε. Τὸν ἠνέχθη μὲθ' ὑπομονῆς ἀξιοθαυμάστου καρδοκοῦσα εὐνοϊκὴν περίστασιν, ὅπως τὸν ἀποτινάξῃ. Τὴν περίστασιν ἔδωκεν ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος τοῦ 1870.

Ἀπὸ τὴν ἀποτυχὴν αὐτῆς τῆς Γαλλογερμανικῆς ταραχῆς μονομαχίας τὴν περίφημον διαμαρτυρίαν του κατὰ τῆς συνθήκης των Παρισίων τοῦ 1856 καὶ ἐκίνησεν τὴν Ρωσίαν ἐλευθερὰν παντὸς ἐσμποῦ.

Ἡ Ἀγγλία ἀνετινάχθη. Ἀλλ' ἡ Γαλλία ἦτο συντετριμμένη. Ἡ Γερμανία διὰ τὴν εὐμενὴ οὐδετερότητα τῆς Ρωσίας ἠνγκάλετο νὰ δώσῃ ἀντάλλαγμα πρὸς τὴν Ρωσίαν. Ἡ Ἀγγλία ἔμεινε μόνη. Διὰ τοῦτο ἐδέχθη μὲν τὴν κατάργησιν τοῦ ὅρου περὶ κατασκευῆς πολεμικῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Μαύρης θαλάσσης, κατ' ὁρμήσεν ὅμως νὰ διατηρήσῃ ἐν ἰσχύϊ τὸ κύρος τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς διόδου των στενῶν εἰς τὰ πολεμικὰ πλοία.

Διὰ τὴν σήμερον δὲν θὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας διόδου των στενῶν. Ἐνὰ πόλεμον γενικὸν χρειάζεται. Ἐν ἀνεμεικτάριον των λαῶν, μίαν θύελλαν ἐκ τοῦ βάθους των ὁκεανῶν ἐπιδύει διὰ νὰ προβῇ εἰς τὸ μέτρον τὸ ὅποιον ἀναγγέλλει ἐλὼν τὴν προαιώνιον πολιτικὴν της. Τὴν ἐλευθερίαν διόδου των στενῶν.

Ἀλλὰ θὰ τὸ ἀνεχθῇ ἡ Ἀγγλία;

Ποτέ. Ὅσον καὶ ἂν ἐπαυλοῦσεν ἡ ρῆσις τοῦ Μ. Ναπολέοντος, εἴ ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ τὰ στενὰ θὰ κατα-

στήσουν τὴν Ρωσίαν κοσμοκρατορίαν ὅσον καὶ ἂν οἱ δρόμοι των ὁκεανῶν ἀφῆσαν ἀπὸ τὴν Μεσόγειον τὴν πρώτην τῆς πολιτικῆς σημασίαν, πάλιν ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ τὰ στενὰ παύουν τὸν πρῶτον ρόλον ἐν τῇ παγκοσμίῃ μονομαχίᾳ.

Ἰδοὺ ἐπομένως μία ἀφορμὴ γενικεύσεως τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου, τῆς μὲν Ρωσίας ἐπιδιωκούσης τὴν ἔκρηξιν συγκρούσεων των λαῶν, τῆς δὲ Ἀγγλίας μελλούσης νὰ ἀνυνθῇ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Μεσογείου.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡ Τουρκία ἐπὶ τοῦ παρόντος, κατὰ τὰς δηλώσεις καὶ τοῦ Ἐμβέρ βέη καὶ τοῦ Φετχίβέη, τὸν ἀκαμάτων τούτων ἀρχηγῶν τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομητᾶτου, θὰ περιορισθῇ εἰς ἀμυντικὸν πόλεμον ἐντὸς τῆς Τριπολιτιδος. Θὰ ἐφαρμόσῃ δηλαδὴ τὸ σύστημα των Ἰσπανῶν κατὰ τῆς κατοχῆς τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ των στρατευμάτων τοῦ Μ. Ναπολέοντος. Διὰ των ἐνόπλων σιφῶν οἱ Ἰσπανοὶ ἐθρυσαν τοὺς ἐμπειροπολέμους στρατοῦ τοῦ Ναπολέοντος. Τὰ ἀτακτα σώματα κατεδιώκοντο μετὰ λύσσης ἀληθῶς εἰς τὰς πεδιάδας, πανταχοῦ τῆς Ἰσπανίας. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἐνεδραὶ των Ἰσπανῶν ὑπῆρξαν τὸ θανατηφόρον τραῦμα τῆς Γαλλικῆς στρατίας, ἡ ὅποια δὲν ἠδυνήθη νὰ στεταγῇ. Ἡ Τουρκία δὲν ἐπὶ τῆς ἰσχυρῆς.

Καὶ ἠνγκάλεσθ' ὁ καθυποτάξας ὅλην τὴν Εὐρώπην ἐνδοξος Ναπολέων νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἰσπανίαν καὶ νὰ ἀφῇσιν τοὺς Ἰσπανοὺς νὰ παλινρθώσιν τὴν ἐθνικὴν των Μοναρχίαν.

Μήπως ἡ Γαλλία δὲν ἐπολέμησεν ἐπὶ ἔτη πολλὰ καὶ δὲν ὑπέστη θυσίας ἀνυπολόγιστους εἰς αἷμα καὶ χρῆμα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάληψιν τοῦ Ἀλγερίου; Οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἀραβίς Ἀδδούλ—Καδὲρ τοῦ ἐνδόξου τούτου προμάχου τῆς Ἀραβικῆς ἐλευθερίας ἐθαυμάσθησαν ὑπ' ὅλης τῆς Εὐρώπης καὶ αἱ πολεμικαὶ του πράξεις ἀποτελοῦν μίαν των θαυμασιωτέρων δραματικῶν σελίδων τῆς ἱστορίας.

Οἱ Τούρκοι σήμερον θὰ ἐφαρμόσουν τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἀμύνης κατὰ τῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς. Θὰ διοργανώσουν ἀτακτα σώματα τὰ ὅποια μετὰ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ θὰ παρενοχλοῦν τοὺς Ἰταλοὺς, ἐπιτιθέμενα ἐξ ἀγνώστων μερῶν κατὰ τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ.

Ὁ πόλεμος θὰ βραδύνῃ οὕτω. Ἀλλ' ἀκριβῶς οἱ Τούρκοι εἰς τὴν βραδύτητα ταύτην ἀποβλέπουσιν. Ἐκ τῆς βραδύτητος ἐλπίζουν νὰ διεγείρουν τὰς ἀντιζηλίας καὶ τὰ συγκρούμενα συμφέροντα των Δυνάμεων, ὅπως ἡ ἐπέμβουν, ἡ ἐξαναγκάσουν εἰς πόλεμον γενικόν. Ἀλλως καὶ ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Τουρκίας δὲν ἐγγυάται τὴν ταχείαν εἰρήνευσιν.

Κανείς πολιτικὸς ἀρχηγὸς δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ συνομολογήσῃ εἰρήνην διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Τριπολιτιδος. Μία τοιαύτη πράξις θὰ ὄθει τοὺς Τούρκους εἰς ἐσωτερικὴν ἐπανάστασιν. Ἀλλὰ τοιαύτη ἐπανάστασις θὰ ἦτο ἀφορμὴ μεγαλύτερα τρομερώτερου πολέμου κατ' ὅλην τὴν Εὐρώπην.

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡ Ἑλλάς, ἡ Βουλγαρία, ἡ Σερβία, τὸ Μαυροβούνιον, ἡ Ρωμανία εὐρίσκονται εἰς μίαν θέσιν ἐξαιρετικὴν ἀπέναντι τοῦ πολέμου καὶ τῆς Τουρκίας. Αἱ Κυβερνήσεις των τηροῦν τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, τὴν γλῶσσαν τῆς οὐδετερότητος, ἀλλ' αἱ δηλώσεις των διακόπτονται ὑπὸ ἐνός ἈΛΛΑ, ἀπειλοῦντος πόλεμον περισσότερον ἀπὸ μίαν ἐπιστράτευσιν ἐνὸς στρατιωτικοῦ σώματος.

Θὰ μείνω οὐδέτερα, λέγει ἡ Ἑλλάς. Ἀλλ'...

Θὰ μείνω οὐδέτερα, λέγει ἡ Βουλγαρία. Ἀλλ'...

Θὰ μείνω οὐδέτερα, λέγει ἡ Σερβία, τὸ Μαυροβούνιον. Ἀλλ'...

Αὐτὸ τὸ Ἀλλὰ δὲν φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ πρόδρομος ἡρωιστεῶν ἐκρήξεων;

Αὐτὴ ἡ παράτασις τοῦ πολέμου ἐν Τριπολιτιδί θὰ διαταράξῃ πρῶτον τὰ πνεύματα των λαῶν καὶ ἡ διαταραχὴ των πνευμάτων θὰ ἀνάψῃ τὴν γενικὴν πυρκαϊάν. Οἱ πόλεμοι ἀνοίχουν τὸ πρῶτον τὴν ἰσχυρὴν καὶ διαγεγραμμένην πολιτικὴν, οἱ εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς Τριπολιτιδος εἰσβολὴ των Ἰταλῶν. Ἀλλ' ἡ παράτασις τοῦ πολέμου δημιουργεῖ κατάστασιν ἐπιφοδῶν. Ἡ δύναμις των πραγμάτων διαρρέει τότε τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς διπλωματίας καὶ ὄθει τοὺς λαοὺς εἰς γενικὴν ἀναστάτῳσιν.

ΟΙ Θ. ΚΑΙ Κ. ΑΙΩΝ

Καὶ εἰς τοιαύτην ἀναστάτῳσιν ἄγεται μοιραῶς ἡ Εὐρώπη. Οὕτως εὐρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς παραδόξου συμπτώσεως ἱστορικῆς.

Ἡ πρώτη δεκαετηρὶς τοῦ 19. αἰῶνος ὑπὸ τὸν Μ. Ναπολέοντα συνετάραξε τὴν Εὐρώπην καὶ μετέβαλε τὴν ὄψιν αὐτῆς καὶ τὴν κατάστασιν καὶ τὰ πνεύματα των λαῶν.

Ἡ πρώτη δεκαετηρὶς τοῦ 20. αἰῶνος προοιμιάζεται διὰ παρομοίας κινήσεως, ἡ ὅποια μοιραῶς θὰ καταλήξῃ εἰς γενικὴν ἀναστάτῳσιν. Δὲν ὑπάρχει βεβαίως εἰς Ναπολέον νὰ τὴν διευθύνῃ μὲ τὴν σιδηρὰν του χεῖρα. Ἀλλὰ τὸν Ναπολέοντα ἀντικαθιστᾷ ἕνας γίγας μεγαλειότητος τοῦ Ναπολέοντος.

Καὶ ὁ Γίγας οὗτος εἶναι τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα των λαῶν καὶ ἡ ἐθνικὴ των συνείδησις.

Ἰδοὺ πῶς χειρίζονται οἱ αἰῶνες καὶ συνδέονται πρὸς ἀλλήλους.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑ ΤΡΙΑ

(Συνέχεια ἐκ σελίδος 76)

Μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν συνήντησαν τοὺς πληρεξούσιους, ἐπὶ αἱ ἐποποιήσαν διὰ νὰ γενομένην, ἡ νὰ διεπιστάσιν, ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἐπρωγον κατὰ μίαν. Εἰς τὸ πρῶτον πανδοχεῖον, ὅπου ἐκαμον σταθόμενα μετὰ τὴν συνάντησιν των πληρεξούσιων, δὲν ἠλλαξαν ποτὶς τὴν τακτικὴν τῆς προηγουμένης καὶ τὸ φαγῆτον ἠτοιμάσθη κατὰ τὴν αὐτὴν τῆσιν. Ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, αὐτὸ οὐ συνεβούλευσαν, ἐνέμισαν καθῆκον των νὰ καλέσων τοὺς πληρεξούσιους, ὅπως συμπερινοῦσιν. Ὁ Πατιὼν ἐδέχθη χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἀντιβῇ ἢ νὰ φανῇ, ἐπὶ ἀντιβῇ, ἐπὶ τῷ ἐγγένει τῆς. Ἀλλὰ ὁ Λαυρέν-Μωδούρ καὶ πρὸ πάντων ὁ Βαρνάβας ἐδίστασαν ἐπὶ μακρόν. Ὁ Βαρνάβας ἐπέμεινε μακρὸτα, ὅπως μείνωσιν ἐξω καὶ ὑπερηφάνων τὸν Βασιλέα.

Ἐν βέβαιον τῆς Βασιλείας τὸν ἔκαμε νὰ ἀπορροσῇ καὶ, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ταξιδίου οἱ τρεῖς πληρεξούσιοι ἐπρωγον μετὰ τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Βασίλισσα, τὸ εἶπομεν ἤδη, ἐκτὸς τῆς ἀνάγκης, ἣν αὐτὴ ἐπίστευεν, ὅτι θὰ ἐλάμβανεν αὐτοῦ, εἶχεν ἐκκινήσῃ πρὸς τὸν Βαρνάβαν πρὸς νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ Βαρνάβας ἔκαμνε τὰ πάντα, ὥστε νὰ δύναιτο νὰ φαίνεται ἀρεστὸς εἰς τὴν Βασίλισσαν. Διὰ τοῦτο τοῦ Μιραβώ εἰς τὸ βῆμα, ὁ Βαρνάβας, ἐπιστελλοὺς τοῦλάχιστον, εἰς ἀντιβῇ, νὰ καταλάβῃ ἐν τῇ ἐμπιστοσύνῃ τῆς Βασίλισσας τὴν θέσιν, ἣν εἶχε καταλάβει ὁ ἀποβάνων. Ἀλλοίμονον! ἦναι ὁ δυστυχὴς νεανίας, ὅτι ἡ θέσις αὐτὴ θὰ τὸν ἔθετε μετὰ τοῦ τρέμου καὶ τῆς καταφρονήσεως.

Ἐξηκολούθουν νὰ βαδίζων πρὸς τοὺς Παρισίους, ἡ θερμότης τῆς καταπληκτικῆς μιᾶς ἀφορμῆς θερμότης Ἰουνίου, μία των θερμότητων ἐκείνων, οἷνες ἐξάπτουν τὰ πνεύματα καὶ ἀκαταίτητος τὰς κεφαλὰς, ὁ ἥλιος ἐκονομοῖ τὴν λευκὴν ὁδόν, ἅπασαν ἀπαστράπτουσαν ἐκ των δοράτων καὶ των βαλόντων. Ἡ δεσποινὴ Ἐλισάβετ ὑπεχώρησεν εἰς τὸν κόπον, ὑπεχώρησεν εἰς τὸν ἥλιον, ὑπεχώρησεν εἰς τὰς δύο νύκτας τὰς διελθούσας ἀνεῦ ὕπνου, εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας τὰς διελθούσας ἐν ἀλλοπαγίᾳ, καὶ ἐπεκοιμήθη, καὶ ἀποκοιμηθεῖσα, ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν της νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ὅμοιο τοῦ Πατιῶν.

Καὶ ἰδοὺ ὁ Πατιὼν, ὅστις λέγει εἰς τὴν ἀνέκδοτον ἐκθέσιν του, ἣν ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ ταξιδίου τῆς Βαρνίης, ὅτι ἡ δεσποινὴ Ἐλισάβετ, τὸ ἀγιον, πλάσμα τὸ ὅποιον γνωρίζετε, ἠρωτεύθη αὐτὸν, ἡτοῦλάχιστον, ὥστε ἐλαγνοεῖσθαι γλῶσσαν τῆς ἐποχῆς, ὑπεχώρησεν εἰς τὴν φύσιν.

Ἀγροῦλος, εὐθὺς καὶ ματαίδοτος, τοῦτο ἦτο πὰρ πᾶσι δι' ἕνα ἀντιπρόσωπον. Τούτου τὸν ὁπερᾶσεν εἶναι ἀληθές, ὅτι δὲν εἶχε κἄν ἀνάγκην τούτου. Ὁ δυστυχὴς μικρὸς Δελφίνος, ὁ ὅστις ἤρριξε τὴν πρωτοπειρίαν τοῦ αἰμαλώτου καὶ ὅστις ἀπὸ τοῦ Πατιῶν ἐμελλε νὰ καταντήσῃ εἰς τὸν Σίμωνα, ὁ δυστυχὴς μικρὸς Δελφίνος ἐπήγαγε καὶ ἤρριξε ἐντὸς τῆς ἀμαθίας κατόπιν ἐπῆγε καὶ ἐστάθη εἰς τὰ γόνατα τοῦ Πατιῶν. Ἐκείνος ἤρριξε νὰ τὸν θωπεύῃ πατρικῶς, ἀλλ' ἔπειτα κατέληξε νὰ τὸν τραβᾷ τὸ ὅτι καὶ τὰς τρίχας.

Ἀγαθὸ Πατιὼν, εἰ ἐξαιρετὸς πατὴρ οἰκογενίας θὰ ἐγένεσθαι!

Ἡ Βασίλισσα ἀπέσπασε τὸν υἱὸν της ἐκ των χειρῶν τοῦ Πατιῶν, καὶ τὸν ἔθηκεν ἐπὶ τὸν γόνατον τοῦ Βαρνάβα.

Ὁ Βαρνάβας ἔφερε τὸ ἔνδυμα τοῦ ἀντιπροσώπου τὸ παίδιον διεσκέδαζε μὲ τὰ κομμάτια τοῦ ἔνδυματός του.

Ἐν ἐμὲλημα ἦτο γεγραμμένον ἐπὶ των κομμάτων ἐκείνων. Μετὰ πολλὰς προσπάθειας, ὁ

νακρὸς πρίγκιψ κατάρθωσε νὰ ἀναγνώσῃ.

Νὰ εἴω ἐλευθερὸς ἢ νὰ ἀποθάνω.

Ἡ Βασίλισσα παρετήρησε τὸν Βαρνάβαν μὲ ὀρθολογὸς πλήρεις θαυμάσιον. Πτωχὴ Βασίλισσα ἡ μάλλον πτωχὴ γυνὴ! Ἰσως νὰ ὑπῆρξεν ὁμοιοτέρας οὐδέποτε ὅμως, δὲν ὑπῆρξεν ἀξιώτερα καὶ ἐλευστερικότερα! Ἡ καρδία τοῦ Βαρνάβα συνερίχθη.

Ἐκοιμήθησαν τὴν πρώτην νύκτα εἰς Σιμόνα, τὴν δευτέραν εἰς Ὀρμπάν. Ὁ Βαρνάβας ἀνταποκρίνεται τὸ μαρτυρεῖν τοῦτο τῆς Βασίλισσας τοῦ νὰ βαδίζῃ βάρη μετὰ τῆς ταυτῆς θερμότητος, τοῦ τοσούτου κομποῦ, των τῶσων ἀπειλῶν καὶ τῆς τῶσων περιρροίας.

Ἀπεράσισε μετὰ των συντρέφων του, ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ ἐλθωσιν ἄλλην φρουρὰν ἐκτὸς μιᾶς συνοδείας ἱππέων.

Ἡ πρόστασις, τὴν ὅποιαν ἔδωκεν ἡ δεσποινὴ νὰ τοὺς καταδιώξωσι καὶ συνέφερε νὰ βαδίσουν ταχέως.

Πράγματι ὅμως ἐποβίμεν νὰ βραχύνῃ τὴν ὁδόν καὶ, ἐποβίμεν, τὸν καύσαν.

Τὴν τρίτην ἡμέραν, ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἐβῆσεν εἰς Μῶ, καὶ κατέλυσε εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν μέγαρον, ὅπου κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦναι εἰς τὸν Βασίλειον.

Πρὸ αἰῶνος σχεδὸν καὶ πλέον εἶχεν ἐκεῖ ἐκδηλῇ ἡ εὐραχὴς αὐτῆς φωνῆς: «Ἡ δεσποινὴ ἀποθνήσκει! ἡ δεσποινὴ ἀποθνήσκει!» Ὁ θάνατος τῆς δεσποίνης ἦτο μέγα γεγονός, ἐπὶ Λαυρέν-Μωδούρ. Ἐάν ἡ δεσποινὴ ἀπεθνήσκε τὴν ὁδὸν κατ' ἡμῶς ἐβῆσθαι, οὐδεὶς θὰ εἶχεν ἀντιβῇ τούτου. Ἀνάκτορον αὐθιγῶν τοῦ λοιποῦ, ἔν εἶδος ἐρείπειον των παρελθόντων χρόνων, μέγα ὡς τὸ παρελθόν, μέγα καὶ ἀπὸ τὸν παρόντων, μετὰ τὴν κλημὰν τοῦ ἐξ ἐπὶ τῆς κλημῆς, μετὰ τὸν κλημῆν των περιορισμένων ἐντὸς γνησίου τοιγώματος ἀνάκτορον, ἔνθα δεικνύσιν ἀκμήν τὸ σπουδαιότερον τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ἡμῶς, ἔνθα δεικνύσιν εἰς τὴν σθεναρὰν στοᾶν ἐκ θαύμου ραμνοειδούς, ἡμῶς, ὡς εἰς τὸ σπουδαιότερον.

Ἐκεῖ, πρὸς ἡμῶς νὰ ἀναδράμωμεν εἰς τὴν κυρίαν Καμπάν καὶ εἰς τὸν κ. Βαλοῦρ. Ἐκεῖ, δύο συναντήσεις ἔλαδον χωρὶν ἡ κυρία Καμπάν διηγείται τὴν μίαν ἐκείνην δηλαδὴ τῆς Βασίλισσας καὶ τοῦ Βαρνάβα. ὁ Βαλοῦρ διηγείται τὴν ἄλλην ἐκείνην τοῦ Πατιῶν μετὰ τοῦ Βασιλέως.

Οὕτω ὁ Βαρνάβας οὕτω ὁ Πατιὼν ἐμολοῦσι περὶ αὐτῶν τὸν ἀντικείμενον ἀρνοῦνται.

Λόγος ἐπὶ πλέον διὰ νὰ τὰς πιστεύσωμεν ὡς ἀληθεῖς.

«Ὁ Πατιὼν, λέγει ὁ Βαρνάβας, μοι συνέστηεν ἰδιαίτερος νὰ εἴπω, ὅτι κατ' ὅλην τὴν πορείαν, ἡμῶς δὲν ἐχωρίσθημεν ποτὶς».

Ἐάν ὁ Πατιὼν καὶ ὁ Βαρνάβας δὲν ἐχωρίσθησαν ποτὶς, ὁ Βαρνάβας θὰ τὸ ἔλεγε ἐλως φυσικῶς, χωρὶς νὰ τὸ συστήσῃ τῆς τοῦτο.

Πιστεύωμεν λοιπὸν τὴν κυρίαν Καμπάν καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν, τὸν κ. Βαλοῦρ καὶ εἰς τὸν Πατιὼν.

Ἡ Βασίλισσα εἶρε τὸ παλάτιον τοῦτο τῶσων ὥρατον, τῶσων ὁλιθίων, τῶσων τῆς ἀρεσκείας της, ὥστε ἔλαδον τὸν βραχίονα τοῦ Βαρνάβα καὶ ἐξήρριξε νὰ τὸ γείνῃ ὁ ξαναγός.

Ἐπαίξε τάχα οὕτω μετ' αὐτοῦ τὴν κομῶν δισκόν, ὅπως τὴν ἐπαίξε μετὰ τοῦ Μιραβώ. Δὲν τὸ πιστεύω.

Ἐστάθην ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦ Βαρνάβα.

— Ἀὐτὸς εἶπεν ὁ Βαρνάβας, «ἂν» εἰς τὴν τύχῃ μοι προσέφερε τὴν τιμὴν ταύτην νὰ εὐρεθῶ στιγμὰς τινὰς μεθ' ὧμων, ἀφῆκατέ με νὰ εἰπῶ, ὅλγον ἐκ τῆς ἀληθείας ταύτης, τὴν

ὅποιαν δὲν εἶπον ἄλλοι ποτέ.

Ἡ Βασίλισσα δὲν ἀπῆντησεν ποτὶς, ἀλλ' ἠγορεύσθ' τοῦτο ἦτο μία ἀπάντησις.

— Πόσον κακῶς ὑπερηφάνησαν τὴν ὑποθεσίαν σας, ὅποια ἀγνοία πνεύματος τῆς ἐποχῆς καὶ ἰδέας τῆς Γαλλίας! Πολλὰς εὐρήθην εἰς στιγμὰς, ὅπως προσέλω καὶ σας ἀριερώσω ἐμαυτὸν χωρὶν ὅριον.

— Ἀλλὰ, κύριε, ἐν ταύτῃ περιπτώσει, ποῦ εἶναι τὰ μέτρα, τὰ ὅποια δὲν ὄντ' ἐνεπείκειτο;

— Ἐν μόνον, κύριε, νὰ γεννῆται ἀγαπῆτὴ ὑπὸ τοῦ Λαοῦ.

— Ἀλλοίμονον! πῶς θὰ ἠδυνάμην νὰ ἀποκτήσω τοιαύτην ἀγάπην; Τὰ πάντα εἰργάζοντο ὅπως μὲ ἐξοντώσωσιν!

— Αἱ δεσποινὰς, ἀπῆντησεν ὁ Βαρνάβας, ἐάν ἐγὼ, ἀγωνιστὸς, ἐξελθὼν μολὶς τῆς ἀρεσκείας μου, ἐτήρησα τὴν δημοτικότητά μου, ποσὸν εἰς σας θὰ ἦτο ἀνεώτερον, ἐάν ἐπρόσταθτε, ἡ δὲν ἐβρίσκεσθαι, ὅτι προσπαθῆτε νὰ διαφυλάξῃτε τὴν ἀγάπην ταύτην, ἡ νὰ τὴν ἐπανακτήσῃτε.

Ἡ δεσποινὴς, ὅτι τὸ δαίμων ἦτο ἐτοιμὸν διέκοψε τὴν συνδιάλεξιν.

Μετὰ τὸ δαίμων, ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Πατιῶν.

Ὁ Πατιὼν ἔλαδον τὸν βασιλέα κατὰ μέρος, — καὶ εἰς τὴν εἰρήνῃ ἐβῆ ἡ γενναία αὐτῆς ἰδέα — τῷ ἐπρότεινε νὰ κάμῃ ὥστε νὰ δραπέτευσιν οἱ τρεῖς σωματοφύλακες, μεταμορφωμένοι εἰς ἐθνικοφύλακας.

Ἀρ' οὐ ἀλλως τε, οἱ τρεῖς σωματοφύλακες, δὲν εἶχον ποτέ, ὡς ἀναφεροῦσι τινες ἐκθέσεις, δεθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τῆς ἀμαθίας.

Ὁ κ. Βαλοῦρ, ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν τὸ ἐμολογεῖ ὁ Βαρνάβας τὴν ἀποφασιστικὴν ἀρεσκείαν πρὸς τὴν νῦν γυναικά του περὶ αὐτοῦ. (1)

Ἐπὶ πλέον, τοὺς εἶχον προτείνει κατ' ὅδον, καὶ μάλιστα ὁ Βαρνάβας, ὅπως εἰσελθῶ

Πρίεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ
 ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 Ζη. Κ. Μάτσας, Δ. Ήλιοπούλος, Στέ-
 φανος Φραγκιάδης
 Γενικός Γραμματεὺς
Δ. Γιαννόπουλος

Ταῦτο ταρασσεί τὴν Ἑλλάδα, τὴν Βουλγα-

THN 23. Ἐπεὶ δὲ ἀποῦτα ὁ βορὴ καρδισμὸς

Το φρούριον Χοντζιόδα και μία Τουρκική κα

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

... ὁμοίαν τὴν αὐτῇ. Δουκάρην, χωρὶς τοῦ ἀντι-
 ἑστῶτος τοῦ ἐπιτύχου. Διότι ὅχι ἐνός Σὺν
 ἑκῶτος Σὺν λόγῳ, ἀλλὰ ἐν ἀντιφύσιν οἷον
 ὅτι, ὅταν δὲν τὴν ἀντιφύσιν τὰ πράγματα
 ἐξισοχῶν δὲν δημιουργοῦν τὰ τοιοῦτα
 ἀσπαρταρίσματα. Τὴν ἰσοχότητα καὶ
 ἐν μόνον οἱ ἀξιοὶ αὐτῆς, ἡ δὲ κοινὴ
 ἀντιφύσις καὶ ἀγνωρίζει καὶ διαλαλεῖ τὴν
 ἰσοχότητα οὕτω.

πτότων. Η μεγάλη Κρατή απαισιοδοξούν την
μίαν ὥραν καὶ απαισιοδοξούν την ἄλλην.
Οἱ ἤγεμόνες συσκέπτονται μετὰ τῶν Κε-
βερνητῶν τῶν κατὰ πᾶσαν δόνησιν τοῦ
Τυφωοῦ σου. Μία δόξα, μία δόξα, οὐκ οὐκ

Η ΑΝΑΤΟΛΗ
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ
 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
 ΖΩΗΣ
 ΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
 ΔΡ. 2,000,000
 ΛΑΤ'ΚΑΙ
 ΑΣΦΑΙΛΕΙΑ

